

Bandemedlem som seksårig

- 10. april 2008 04:00
- Tekst: Pia Fjorback og Agnete Birch Smith Foto: Torben Hansen

Annonce

Om en lille måned begynder J.L. på en frisk, når han flytter til Sjælland med kæresten og færdiggør sin mekanikeruddannelse.

SKÆBNE: En barndom med vold blev til en ungdom med vold, men ophold på Solhaven i Farsø vendte billedet

NORDJYLLAND: "BLOD ? HÆVN" står der med sorte bogstaver i nakken. Op ad den 19-åriges arme slanger et utal af tatoveringer sig, og et ar på næsen vidner om, at den mere end en gang har været brækket.

Alligevel er de mørke øjne rolige og venlige, og der er ikke en finger at sætte på noget i det lyse, velholdte hjem i Farsø, som nærmest står i skærende kontrast til den unge fyrs mørke fortid.

J.L., der ikke ønsker sit fulde navn oplyst, har en historie, der ikke er for sarte sjæle.

- Jeg har stukket folk ned og smadret dem med køller og knytnæver, fortæller den 19-årige i samme toneleje, som hvis han havde fortalt, hvor han var født og opvokset.

- Men det var ikke bare tilfældige mennesker på gaden, understreger han.

- Tilfældige ofre gad vi ikke røre - de skulle have lov til at gå frit. Det var altid bandeopgør.

Den tatoverede fyr kom nemlig allerede med i en bande i København som seksårig. Her stjal de knallerter og biler og lavede hærværk, men senere udviklede det sig til blodige bandeopgør. Scenen var sat i kampen om magten:

Mellem 100 og 120 kampklædte børn og unge fra det indre København, står over for det samme antal eller flere fra en rivaliserende bande.

Lederne af de to bander har aftalt tid og sted for en af de næsten daglige kampe. Igen i dag skal det afgøres, hvem der skal have magten.

I den ene ende står otteårige J.L. side om side med jævnaldrende og ældre venner.

- Du hopper ikke på én, du hopper på alle, forklarer det tidligere bandemedlem, mens han tænker tilbage på kampene.

- Du tænkte: "Du skal bare have magten." Ikke andet.

Bevæbnet med kniv, kølle eller som oftest de bare næver, flyver de to bander på hinanden.

Men opgørene og volden var ikke kun på gaderne - den var også særdeles velkendt inden for hjemmets vægge.

I fars fodspor

Fra før J.L. og hans tre brødre blev født, har deres far været voldelig over for moderen.

- Vi har set ham knalde glas i hovedet på hende. Han var ligeglad. Han slog med alt, han kunne komme i nærheden af, husker den unge fyr.

Men det var ikke kun moderen, der gentagne gange blev offer for volden ? også J.L. og hans brødre fik den at føle.

J.L. husker en episode fra da han var fire-fem år gammel.

- Jeg kunne ikke lide ham, så det fortalte jeg ham, og så fik jeg et par flade, fortæller han uden at ryste det mindste på stemmen.

Det er første gang, han kan huske, volden er gået ud over ham selv.

Det overfald var et af de mildere. Faderen kunne ellers godt finde på at slå med et bælte, en jernstang, eller hvad han ellers havde i hænderne.

- Vi var ikke bange for ham, fordi vi havde oplevet det så tit, fortæller den 19-årige alligevel, mens hans puster cigaretrøg frem for sig.

Sidste station

Faderens overfald og de mange bandeopgør fik en brat ende, da J.L. som 13-årig røg på den sikrede institution Sønderbro i København efter et væbnet røveri.

Efter ca. et halvt år der, endte den københavnske rod på Solhaven i Farsø, institutionen for unge, der er opgivet af alle andre.

- Det var sådan, at der ikke var nogen, der turde have mig. Alle sagde pas, fortæller den tatoverede fyr.

- Så sagde Søren (red.: Virenfelddt, forstander på Solhaven), at han gerne ville have mig, tilføjer J.L.

Det var en beslutning, der i begyndelsen ikke passede den aggressive teenager.

- Jeg kastede rundt med ting og sager. Jeg ville ikke være her ved jyderne. Men efter ca. to år fandt jeg ud af, at jeg gerne ville være her alligevel og gøre min uddannelse færdig, fortæller han med et glimt i øjet og et lille grin.

- De viste mig den virkelige verden, og den ville jeg jo gerne selv være med i, forklarer han.

På Solhavens værksted fik han sit første job - først som tømrer og så som smed inden han fandt sin rette hylde som mekaniker. Nu passede han bedre ind i bybilledet.

- Du ser ikke nogen i den her by, der ikke arbejder. Ingen har almindeligt tøj på - alle har arbejdstøj, forklarer han.

Familien tilgivet

I dag er J.L. få uger fra at være færdig i Solhavens udslusning, der gør de unge klar til livet udenfor.

Han har med kæresten lejet et rækkehus på Sjælland, som de flytter ind i om to til fire uger. Når det er på plads, vil han færdiggøre den mekanikeruddannelse, han mangler omkring et år af.

Trods de grumme minder fra barndommen, har den 19-årige stadig kontakt med sine forældre - for familien skal man altid kunne tilgive, som han siger.

Banden, hvis navn han ikke vil oplyse, eksisterer stadig, men uden J.L. som medlem.

- De er stadig mine venner, men vi hænger ikke ud sammen mere, forklarer han og tilføjer eftertænksomt:

- På en måde er jeg rigtig glad for, at jeg har prøvet det, for så prøver jeg det ikke nu. Mange begynder jo først i min alder.

